

Arrest

nr. 110 159 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 24 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. GYSEMBERG *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Nepalese nationaliteit en bent u afkomstig uit Aambhanjyang (Makawanpur district, Nepal). In 2055 (Nepalese kalender, dit is 1998/1999 in de Gregoriaanse kalender) werd u lid van de monarchistische Rastriya Prajatantra Party (RPP). Wanneer kort nadien in 2055/2056 (1998/2000) de Rastriya Prajatantra Party Nepal (RPP-N) hiervan afsplitste, werd u lid van de RPP-N. Tussen 2058 (2001/2002) en 2067 (2010/2011) vroegen Maobadi in uw huis en winkel een tiental keer tot 3000 NR omdat u betrokken bent bij de RPP-N. U gaf de Maobadi voedsel en soms namen de Maobadi geiten van u mee. De Maobadi vroegen u tevens te stoppen met deel te nemen aan activiteiten van monarchisten en u bij hen te vervoegen. Op 10/5/2065 (26.8.2008) stond u buiten voor uw winkel toen ongeveer 35 Maobadi u ontvoerden. Uw belagers zeiden dat u niet meer mocht betrokken zijn in uw partij en vroegen u zich bij hen aan te sluiten en met hen samen te werken.

Uw aanvallers lieten u hun wapens en voedsel dragen. U wandelde twee dagen waarbij u de eerste nacht buiten moest slapen in Harnamari VDC en waarna u de tweede dag te voet verder ging naar Faberbari VDC waar ze u zeven dagen in hun kamp in een bos vasthielden. De Maobadi herhaalden dat u met hen moest samenwerken en dat u zich bij hen moest aansluiten. Tijdens uw gevangenneming werd u herhaaldelijke malen geslagen. Na zeven dagen lieten de Maobadi u vrij op voorwaarde dat u zich bij hen zou aansluiten en dat u binnen de tien dagen 300.000 NR zou betalen. Na uw ontvoering probeerden Maobadi u nog verschillende keren aan te vallen, onder andere in het busstation, en vroegen u waarom u zich niet bij hen had aangesloten. U antwoordde hen echter dat u dat niet wilde omdat u uw principes en betrokkenheid in de partij niet wilde opgeven. U kreeg in deze periode ook drie dreigbrieven in uw winkel waarin stond dat u het gevraagde bedrag moest betalen en dat u zich bij de Maobadi moest aansluiten, anders zou u opnieuw ontvoerd worden. Tijdens de zesde maand in 2066 (september/oktober 2009) was u in het centrum van het dorp thee aan het drinken in een winkel toen een veertigtal Maobadi naar u kwamen en u vroegen waarom u niet naar hen luisterde, hen niet vervoegde en het geldbedrag niet betaalde. De Maobadi gaven u vijf dagen om het geld te betalen, maar aangezien u dit niet kon betalen en u zich niet bij hen wilde voegen verborg u zich vanaf dan meer dan zeven maanden voor uw veiligheid op meerdere plaatsen in verschillende districten. U verbleef onder andere bij kennissen en vrienden in het Bari district, het Chitwan district en in het Makawanpur district. In deze periode vonden tien of elf Maobadi u op een dag in Simara in het Bara district. De Maobadi zeiden dat ze een foto van u hadden gekregen en dat ze een donatie van u wilden en dat u hun partij moest vervoegen. U zei hen dat u alles aan het regelen was waarop ze zeiden dat u zich moest haasten. U heeft een achttal keer uw politieke partij verwittigd die u enkel liet weten hun best te zullen doen maar u tevens aanraadde voor uzelf te zorgen. Van uw vrouw kwam u te weten dat Maobadi soms drie maal per week naar uw huis en naar uw winkel kwamen om naar u te vragen en een vriend liet u weten dat Maobadi hem over u ondervroegen. Aangezien u dacht dat Maobadi u wilden vermoorden, besloot u het land te verlaten. U ging op 2/11/2010 met de bus naar Birgunj van waaruit u de trein naar Delhi nam waar u de volgende dag toekwam. U vertrok in Delhi op 21/11/2010 en vloog in het bezit van een (ver)vals(t) paspoort naar Parijs waar u op 22/11/2010 toekwam. Vandaar ging u met de taxi naar België waar u op 26/11/2010 een asielaanvraag indiende. Van uw vrouw vernam u dat Maobadi haar vier maanden na uw aankomst in België bedreigden en vroegen het geld te betalen. Hierop heeft uw vrouw de winkel gesloten. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: een schoolcertificaat; een puntenlijst; en een brief van de RPP-N dd. 4/11/2069 (15.2.2013) waaruit uw lidmaatschap blijkt en waarin aangegeven wordt dat u tijdens het gewapende conflict in Nepal problemen kende.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg van India naar Frankrijk en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en van uw asielrelaas in het algemeen in ernstige mate ondermijnen. U verklaarde met een vals paspoort van India naar Frankrijk gereisd te zijn. U kon echter geen enkele informatie geven omtrent de identiteit in het paspoort waarmee u reisde. Zo kende u de naam niet die u volgens dit paspoort droeg, noch waar en wanneer u bent geboren, noch wat uw adres volgens het paspoort was. (CGVS, p. 5). U heeft dergelijke gegevens ook nooit geweten (CGVS, p.5). Verder kon u niet zeggen welk soort visum het paspoort bevatte, noch door welk land het visum was uitgereikt (CGVS, p.5). Gelet op het grote risico dat u zou gelopen hebben om door het luchthavenpersoneel in zowel India als in Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon, uw reisdocumenten en uw (reis)bedoelingen, kan er nochtans verwacht worden dat u hieromtrent meer details zou kunnen verstrekken. Uw bewering dat u de smokkelaar voorbij de identiteitscontroles in de luchthaven van Delhi slechts hoefde te volgen en dat u nooit uw paspoort in handen heeft gehad, strookt bovendien niet met de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat in de luchthaven van Delhi meerdere identiteitscontroles gebeuren en dat deze strikt individueel verlopen (CGVS, p. 6). Tot slot dient vastgesteld te worden dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van uw beweerde reisweg (boarding pass, bagagetickets).

U verliet Nepal in 2010 omdat u als gevolg van uw lidmaatschap bij de RPP-N problemen kende met Maobadi. Maobadi vroegen u donaties en hebben u ontvoerd. Bij een terugkeer naar Nepal vreest u verdere problemen met de Maobadi (CGVS, p.26).

Allereerst dient gewezen te worden op enkele elementen in uw verklaring waardoor er geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering lid te zijn geweest van de RPP-N. Zo legde u uw lidkaart niet neer waaruit uw beweerd lidmaatschap tot de RPP-N kan blijken. Verder stelde u verkeerdelijk dat de RPP-N van de RPP afsplitste in 2055/2056 (1998/2000). U weet niet exact waarom de RPP-N van de moeder partij scheidde, maar u stelt dat er persoonlijke belangen van de partijleiding (Kamal Thapa versus de toenmalige nationale voorzitter Surya Bahadur Thapa) mee gemoeid waren (CGVS, p.23). Informatie stelt echter dat de RPP-N van de RPP afscheurde in poush/magh 2062 (januari 2006) en dit omdat Kamal Thapa tot de niet-democratische regering van koning Gyanendra was toegetreden zonder de toelating van zijn partijleider, Pashupati Shumsher Rana. U wist verder niet of de RPP-N behalve Kamal Thapa ooit een andere nationale voorzitter had (CGVS, p.24). Rabindra Nath Sharma herkende u niet als de nationale voorzitter van de RPP-N in de periode oktober 2006 – maart 2008. U noemde hem verkeerdelijk de adviseur binnen de RPP tijdens de constitutionele verkiezingen van 2064 (2008) (CGVS, p. 25). U bent tevens niet op de hoogte van het feit dat hij in 2008 is gestorven (CGVS, p. 25). U beweerde verkeerdelijk dat Kamal Thapa tijdens de belangrijke parlamentsverkiezingen van april 2008 gekant was tegen een samenwerking met de Maoïsten (CGVS, p.24) en u stelde dat uw partij na deze verkiezingen geen zetels in het parlement verwierf (CGVS, p.24). Uit informatie blijkt echter dat uw partij vier via aanduiding verkregen zetels in het parlement heeft gewonnen en dat Kamal Thapa meende dat een alliantie met Maoïsten mogelijk moest zijn aangezien beide partijen nationalistisch zijn. Verder stelde u verkeerdelijk dat uw partij tijdens deze verkiezingen de ploeg hanteerde als verkiezingssymbool (CGVS, p. 25). Informatie stelt dat de RPP-N immers een koe als verkiezingssymbool hanteerde. Van iemand die beweert sinds 2055 (1998/1999) lid te zijn van de RPP-N en in deze hoedanigheid naar partijprogramma's gaat, betrokken is in activiteiten van de partij en aan religieuze programma's voor de partij deelneemt (CGVS, p. 22) kan deze elementaire kennis echter verwacht worden. Aangezien niet het minste geloof kan gehecht worden aan uw voorgehouden politiek profiel en aan uw betrokkenheid bij de partij, kan er bijgevolg geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen als gevolg van uw betrokkenheid bij de RPP-B ontvoerd te zijn door Maobadi.

Dat aan uw beweerde problemen met Maobadi geen geloof kan gehecht worden blijkt tevens uit de tegenstrijdige verklaringen die u hieromtrent aflegde. Zo maakte u bij uw spontane uitzetting van uw vluchtmotieven gewag van twee ontvoeringen door Maobadi: één op 10/5/2065 (26.8.2008) en één in de zesde maand van 2067 (september/oktober 2009). Uw eerste ontvoering kwam na zeven dagen ten eind en uw tweede na twee à drie dagen (CGVS, p. 8). Wanneer na uw spontane uiteenzetting gericht werd ingegaan op uw afzonderlijke problemen sprak u echter enkel over één ontvoering, die van 10/5/2065 (26.8.2008). Wat betreft de gebeurtenissen in 6/2067 (september/oktober 2009) stelt u enkel dat de Maobadi u opnieuw geld vroegen (CGVS, p.9 e.v.). Toen uw problemen met de Maobadi werden opgesomd (1 ontvoering en de eis van 6/2067; september/oktober 2009), stelde u dat dit een correcte weergave van uw problemen was (CGVS, p. 16). Ook toen vermeldde u echter geen tweede ontvoering. Geconfronteerd met uw verklaring bij aanvang van het interview, namelijk dat u twee keer door Maobadi bent ontvoerd, antwoordde u aanvankelijk dat u het vergat te vertellen (CGVS, p. 17). Deze uitleg overtuigt niet, temeer u verderop in het interview opnieuw uw verklaring wijzigt en stelt dat u geen tweede keer bent ontvoerd (CGVS, p. 17). Uw verklaring dat u als gevolg van stress en uw instabiele levenssituatie sommige zaken vergeet te melden, overtuigt gezien uw voortdurend wisselende verklaringen niet. Dat u sommige incidenten die u zijn overkomen eerst wel vermeldt, en ze dan later ontkent, doet ernstig afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Hoe dan ook dient gewezen te worden op informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt die stelt dat er anno 2013 geen individuele vervolging meer bestaat in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-) royalisten. Royalistische sympathieën op zich vormen geen voldoende basis om een doelwit te zijn van de Maoïsten. INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal die in dit land over een uitgebreid netwerk beschikt en mensenrechtenschendingen over het hele grondgebied opvolgt, geeft zelf aan dat er momenteel geen enkele vervolging is op welk niveau dan ook van royalisten in Nepal. In het licht van bovenstaande informatie, samen met de vaststelling dat er nauwelijks geloof kan gehecht worden aan uw politiek profiel, is het dan ook ongeloofwaardig dat Maobadi u nog zouden zoeken.

Tot slot dient voor de volledigheid nog toegevoegd te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is

in Nepal. De situatie in het land is sindsdien gunstig geëvolueerd is. Niet alleen het aantal gewapende groeperingen die actief zijn in Nepal, maar ook het aantal gewelddadige incidenten daalt er jaar na jaar. Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn in Nepal, dient evenwel vastgesteld te worden dat het geweld dat zij hanteren voornamelijk wordt aangewend bij het nastreven van criminele doeleinden. Daar waar er sprake is van zogenaamde clashes tussen verschillende gewapende groeperingen, dient opgemerkt te worden dat deze confrontaties slechts sporadisch voorvallen en niet kaderen binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Nepalese autoriteiten of tussen gewapende groeperingen onderling. Er is in Nepal thans geen sprake meer van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin. Bijgevolg bestaat er actueel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is in kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw schoolcertificaat en puntenlijst bevestigen enkel uw schoolloopbaan welke in deze beslissing geenszins in twijfel wordt getrokken. Wat de brief van de RPP-N betreft dient vastgesteld te worden dat om bewijskrachtig te zijn een document ondersteund dient te worden door een coherent en geloofwaardig relaas, wat in casu niet het geval is. Uit informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt, blijkt tevens dat er een grote beschikbaarheid is van valse documenten en dat eender welk document kan gekocht worden. In dit verband dient tevens opgemerkt te worden dat de brief van uw partij enkel gewag maakt van de problemen die u kende met de gewapende oppositie tijdens de conflictperiode. Uw vermeende ontvoering en uw recentere problemen komen hier niet aan bod.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en rechtszekerheidsbeginsel en de motiveringsverplichting, van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.1.1. Wat de reisweg van verzoeker betreft stelt de bestreden beslissing terecht: *"Uw bewering dat u de smokkelaar voorbij de identiteitscontroles in de luchthaven van Delhi slechts hoefde te volgen en dat u nooit uw paspoort in handen heeft gehad, strookt bovendien niet met de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat in de luchthaven van Delhi meerdere identiteitscontroles gebeuren en dat deze strikt individueel verlopen (CGVS, p. 6). Tot slot dient vastgesteld te worden dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van uw beweerde reisweg (boarding pass, bagagetickets)."*

De Raad stelt vast dat verzoeker niet weet hoeveel identiteitscontroles er waren in de luchthaven van Delhi en stelt nooit het paspoort in handen gehad te hebben en hij de reisagent gewoon volgde. In tegenstelling tot wat verzoeker verklaart in zijn verzoekschrift verklaarde verzoeker tijdens het gehoor niet dat zijn foto in het vervalste paspoort voorkwam, maar dat hij het nooit zag, nooit in handen had en *"Misschien maakte hij er een (paspoort) voor mij, maar hij toonde het mij niet"* (gehoor, p. 6). Hiermee geeft hij ook blijk van geen kennis van het verloop van de identiteits- en paspoortcontrole zoals beschreven in de informatie in het administratief dossier (stuk 17, 6) en overtuigt zijn reisweg niet.

2.1.2. Met betrekking tot zijn politiek profiel stelt verzoeker dat hij slechts een summiere kennis heeft omdat hij zich bij de RPP-N gevoegd heeft ter bescherming. Hij was geen actief lid, maar een sympathisant en dit om bescherming te bekomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker bij het CGVS verklaarde lid te zijn van de RPP-N en niet louter een sympathisant. Verzoeker verklaarde dat hij een algemeen lid was van de partij, steeds een oog hield op de partij, de activiteiten en de constitutie en dat zijn familieachtergrond ook betrokken was bij de partij

(gehoor, p. 4). Ook in het neergelegde getuigschrift van de RPP-N wordt gesteld dat verzoeker een actief lid was en dat hij actief deelnam aan alle activiteiten van de partij (stuk 16, 3). Dit is strijdig met de verklaring van verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij geen actief lid was, maar slechts een sympathisant en dit om bescherming te bekomen.

Het is mogelijk dat verzoeker geen gedetailleerde kennis zou hebben van de nationale structuur en werking van de partij, maar hij weerlegt hiermee de bestreden beslissing niet waar deze stelt: *“U beweerde verkeerdelijk dat Kamal Thapa tijdens de belangrijke parlementsverkiezingen van april 2008 gekant was tegen een samenwerking met de Maoïsten (CGVS, p.24) en u stelde dat uw partij na deze verkiezingen geen zetels in het parlement verwierf (CGVS, p.24). Uit informatie blijkt echter dat uw partij vier via aanduiding verkregen zetels in het parlement heeft gewonnen en dat Kamal Thapa meende dat een alliantie met Maoïsten mogelijk moest zijn aangezien beide partijen nationalistisch zijn. Verder stelde u verkeerdelijk dat uw partij tijdens deze verkiezingen de ploeg hanteerde als verkiezingssymbool (CGVS, p. 25). Informatie stelt dat de RPP-N immers een koe als verkiezingssymbool hanteerde. Van iemand die beweert sinds 2055 (1998/1999) lid te zijn van de RPP-N en in deze hoedanigheid naar partijprogramma's gaat, betrokken is in activiteiten van de partij en aan religieuze programma's voor de partij deelneemt (CGVS, p. 22) kan deze elementaire kennis echter verwacht worden. Aangezien niet het minste geloof kan gehecht worden aan uw voorgehouden politiek profiel en aan uw betrokkenheid bij de partij, kan er bijgevolg geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen als gevolg van uw betrokkenheid bij de RPP-B ontvoerd te zijn door Maobadi.”*

2.1.3. Verzoeker stelt dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken veel beperkter is bij het CGVS en dit de verklaring is voor de aangehaalde tegenstrijdigheid. De Raad wijst erop dat de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheid betrekking heeft op een tegenstrijdigheid (een of twee ontvoeringen door de Maobadi) tussen de spontane uiteenzetting tijdens het gehoor en de verdere verklaringen tijdens dit gehoor. De Raad schaaft zich achter dit motief.

2.1.4. Verder meent de verzoekende partij dat de politieke situatie in Nepal erg onveilig is, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal voorhoudt. Zij legde een aantal 'stukken van mensenrechtenorganisaties' neer (Amnesty International, *“Annual Report 2012: Nepal”*; *“Real Nepal, Corruption in Nepal”*, www.nepalvista.com/realnepal/corruption.php; Reisadvies Buitenlandse Zaken, *“Reisadvies Nepal”*, 17 augustus 2012, geldig 21 maart 2013, Amnesty International, Nepal, *The search for Justice*, 2013, Human Rights Watch, *World Report 2013*, Nepal).

De Nepalese overheid is immers nog steeds niet in staat om zijn burgers van willekeurige vervolgingen, discriminatie van de kasten, de onlusten tussen de kasten nog steeds niet onderdrukt zijn, burgers te vrijwaren tegen wandaden van de maoïsten en nog minder om de verantwoordelijke daders te vervolgen.

De maoïsten zijn nu volop aan de macht in het gebied waar zij vandaan komen. De Maoïsten in de dorpen hebben het in feite nu nog meer voor het zeggen en de burgers worden nog steeds onder druk gezet, geld afgeperst en bedreigd.

Het is duidelijk dat voor de Nepalese asielzoekers hun regering er alles aan doet om voor de buitenwereld duidelijk te maken dat zij terug op de democratische weg zijn en dit omdat zij uiteraard nood hebben aan financiële hulp, doch dit betekent nog niet dat de plaatselijke situatie verbeterd is. In de steden is de situatie weliswaar voorlopig verbeterd doch niet in afgelegen dorpen. Het gedrag van de maoïsten tegenover de burgers is hierdoor niet veranderd. Zij hebben nu nog meer macht en kunnen dit nu openlijk tonen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij verwijst naar de algemene situatie in Nepal en naar algemene mensenrechten rapporten. De loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst zonder een concreet verband aan te tonen met haar individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), bewijst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat in hare hoofde een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat niet. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hier in gebreke. Tevens stelt de Raad vast dat de argumentatie van verzoekende partij noch blijkt uit de door verzoekers neergelegde informatie, noch uit de landeninformatie van het rechtsplegingsdossier, meer bepaald de SRB Nepal dd. 5 april 2013. Het betreft derhalve losse beweringen.

Het reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken waarnaar de verzoekende partij verwijst, is irrelevant daar het niet slaat op haar concrete situatie, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land (RvS, nr. 176.206 van 26 oktober 2007).

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De verzoekende partij geeft niet aan welke ruimere aspecten van artikel 3 van het EVRM in vergelijking met artikel 48/4, §2, van de vreemdelingenwet ten onrechte buiten beschouwing zijn gebleven (R.v.St. 11 mei 2012, toelaatbaarheid, nr. 8472). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen desbetreffend in dit arrest wordt gesteld.

Verder meent de verzoekende partij dat het CGVS het rechtszekerheidsbeginsel schendt door te stellen dat verzoekers kunnen terugkeren naar hun land van herkomst, omwille van de, zogezegd, gewijzigde veiligheidssituatie.

Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur.

Het CGVS vermeldt in zijn beslissing zelf dat royalistische sympathieën op zich geen voldoende basis vormen om een doelwit te zijn van Maoïsten. Dat het CGVS dus bevestigt dat er nog een dreiging bestaat in hoofde van de Nepalezen, maar faalt erin dit toe te passen op verzoeker. Dat verzoeker niet slechts een doelwit vormt omwille van het feit dat hij royalistische ideeën zou hebben, maar eveneens omdat hij geweigerd heeft de gevraagde donaties te betalen. Bovendien wenst verzoeker op te merken dat hij reeds ontvoerd werd door de Maobadi.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij in bovenstaande argumentatie een verkeerde gevolgtrekking maakt. De commissaris-generaal bevestigt niet dat er een dreiging bestaat t.a.v. mensen die royalistische sympathieën hebben. Uit het Cedoca-antwoorddocument blijkt alleen dat er wel nog confrontaties zijn tussen politieke activisten van de uiteenlopende politieke partijen naar aanleiding van bijeenkomsten, speeches, etc. (SRB Nepal, *Veiligheidssituatie in Nepal*, update 5 april 2013, p 32-36). Bovendien heeft verzoeker zijn verklaringen betreffende zijn politiek profiel niet aannemelijk kunnen maken en meent de Raad dat verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn ontvoering tijdens het gehoor op het commissariaat-generaal niet overtuigend en evenmin doorleefd overkwamen.

De CEDOCA informatie met betrekking tot de royalisten in het administratief dossier dateert inderdaad van 2007, maar verzoeker heeft zijn lidmaatschap van de RPP-N niet aannemelijk gemaakt.

2.1.5. Wat de neergelegde documenten betreft meent verzoeker dat hij zijn herkomst en asielrelaas waar mogelijk gestaafd heeft met documenten. Indien de commissaris-generaal twijfelt aan de authenticiteit van documenten moet hij dit onderzoeken en bewijzen.

De Raad meent dat dit geen weerlegging is van de bestreden beslissing waar deze stelt: *“De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw schoolcertificaat en puntenlijst bevestigen enkel uw schoolloopbaan welke in deze beslissing geenszins in twijfel wordt getrokken. Wat de brief van de RPP-N betreft dient vastgesteld te worden dat om bewijskrachtig te zijn een document ondersteund dient te worden door een coherent en geloofwaardig relaas, wat in casu niet het geval is. Uit informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt, blijkt tevens dat er een grote beschikbaarheid is van valse documenten en dat eender welk document kan gekocht worden. In dit verband dient tevens opgemerkt te worden dat de brief van uw partij enkel gewag maakt van de problemen die u kende met de gewapende oppositie tijdens de conflictperiode. Uw vermeende ontvoering en uw recentere problemen komen hier niet aan bod.”*

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad er op dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontleen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat een document niet authentiek is.

Daar waar verzoeker zijn argumentatie herhaalt in samenhang met de verschillende elementen van de hoedanigheid van vluchteling zoals bepaald in het vluchtelingenverdrag stelt de Raad vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-

generaal gegeven verklaringen en het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing herhaalt en ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing.

2.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet betreffende de subsidiaire beschermingsstatus.

De bewering van de verzoekende partij als zou de bestreden beslissing niet vermelden welke de redenen zijn waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.3. De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS